

denne Valgkredsordning maa føres ud i Livet. Bagefter vil han ingen anden Valgkredsordning have end netop denne. Han ønskede ved Grundlovsændringen at skabe et Folketing med Myndighed til at tage de forskellige Sager, der her er Tale om, op, men det ærede Medlem og hans Meningsfæller ønske ingen anden Valgkredsordning end netop den, der rummes i dette Forslag om en midlertidig Ordning. Det er netop deres endelige Ordning, og det er, set fra vort Standpunkt, Svagheden ved denne Ordning.

Vi havde i 1905—06 adskillige efter vor Mening berettigede Indvendinger at gøre imod denne Ordning. Vi syntes, at Forslaget ikke fuldt ud opfyldte de Krav, der kunde stilles af den Befolkning, som hidtil var forurettet ved Valgkredsordningen. Men vi gik alligevel med, fordi der derved naaedes et — det erkendte vi — væsentligt Fremskridt. Det forekommer mig derfor, at der kunde være gode Betingelser for at faa denne Valgkredsordning ført ud i Livet. Inden jeg havde hørt det ærede Medlem fra Ringkøbing tale, forekom det mig, at der maatte være udmærkede Betingelser for at føre denne Ordning ud i Livet i denne Rigsdagssamling. Dens Indhold er det, som det ærede Medlem og hans Meningsfæller selv have foreslaaet i 1905—06, kun vilde de have en Grundlovsændring forud, men naar man kan faa Ordningen uden denne Vanskeliggørelse, uden at taarne denne Hindring op, hvorfor saa ikke tage den straks?

Det eneste Parti, der ikke vilde gaa med til den Grundlovsændring, der var Tale om, var Højrepartiet. Men Højres Modstand rejste sig udelukkende mod, at Valgkredsordningen skulde gennemføres som Grundlovsændring. Saa snart der kun var Tale om en midlertidig Valgkredsordning, vilde Højre gaa med. Derfor troede jeg, da jeg havde set Regeringens Forslag, og da denne Forhandling begyndte, at der var udmærkede Betingelser for ogsaa at faa den eneste Gruppe med, som ikke vilde med i 1905—06. Jeg erindrer om, at det ogsaa stemmer med Højres sidste Program af 1905, der opstiller en Grundlovsændring og Forholdstalsvalg, men naar dette ikke kan naas, siges der i Programmet, ønskes den i Grundlovens § 32 liggende Lighedsforskrift gennemført. Det foreliggende Forslag er altsaa fuldt ud et Udtryk for selve Højres Program. Dette Program blev ogsaa gjort gældende af det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger), som da var Ordfører

for hele Højre her i Salen, idet han baade i den Betænkning, han fremsatte i 1905—06, og i sine Udtalelser ved Sagens anden og tredje Behandling sagde, at hvis det kunde drejede sig om at afhjælpe de værste Skavanker ved den nuværende Valgkredsordning ved at forøge Valgkredsenees Antal med 6, 8 eller 10 og fordele Valgkredsene retfærdigere, kunde vi enes derom i 24 Timer. Jeg tillod mig at sige, at 24 Timer var en vel kort Frist, og at der vel nok maatte kræves noget mere, men fra Højres Side er det altsaa den Gang ved Ordføreren udtalt, at der her var foreslaaet noget, man vilde kunne enes om i Løbet af 24 Timer. Derfor maatte man paa Forhaand gaa ud fra, at dette Forslag kunde finde Tilslutning fra Højre. Det var ogsaa den Vej, Højre sammen med de Moderate gik i 1894.

Der var en Ting, der manglede — jeg vil ikke sige, at jeg savnede den — i det ærede Medlem fra Ringkøbings Tale, fordi man i den senere Tid har læst derom i den Presse, der støtter det ærede Medlem og hans Parti. Jeg savnede det ikke, fordi jeg vidste nok, at det ærede Medlem vilde være meget forsigtig paa det Punkt. Men i det ærede Medlems Presse har man i de sidste Uger stadig set et bestemt Argument gjort gældende mod den midlertidige Valgkredsordning, der er foreslaaet af det radikale Ministerium. Og dette Argument er — saa underligt det end kan lyde — hentet fra Odenseprogrammet. Jeg har set i det Blad, der udgives af det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg), og andre Blade, hvorledes de, naar de vilde køre op med det stærkeste Skyts, kørte op med selve Odenseprogrammets Kanoner. Det gjorde det ærede Medlem fra Ringkøbing ikke, og han gjorde klogt deri, thi han vidste, at han ikke kunde bruge dem, da han selv har fornaglet dem i Fjor Efteraar, da han i Spidsen for Reformpartiet gik med til det Forslag, som den Gang var paatænkt af den daværende Regering. Dermed slog han sin og sit Partis gamle Grundlovsfortolkning til Jorden, at en saadan midlertidig Ordning vilde være grundlovstridig. Det ærede Medlem kan absolut ikke bruge det Argument mere, og det forekommer mig, at hans Partis Presse heller ikke skulde gøre det. Mig forekommer det Forslag, som er forelagt af Regeringen, ikke at være i Strid med Odenseprogrammet. Odenseprogrammet af 1905 ligesom Venstre-reformpartiet kræver, at Grundloven enten skal opfyldes eller forandres.